

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pkf.II.20.030/2025/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a személyesen eljáró kérelmező neve (cím) kérelmezőnek – a dr. ... bírósági titkár által képviselt Fővárosi Törvényszék (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel megfizetésére irányuló nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 8.Pk.20.673/2024/19. számú végzése ellen a kérelmezett által 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részében helyben hagyja.

Megállapítja, hogy 15 912 (tizenötezer-kilencszáztizenkét) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A kérelmező mint felperes 'alperes neve' alperessel szemben 2020. január 8. napján elektronikusan, azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítéssel ellátott keresetlevelet terjesztett elő a Budapesti IV. és X. Kerületi Bíróságon szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatása iránt. Az eljárás P.IV.20.057/2020., majd P.XV.21.624/2022. szám alatt volt folyamatban.

[2] A bíróság a kérelmezőt a 2020. január 21. napján kelt és 2020. február 4. napján kézbesített végzésével a keresetlevél hiányainak a pótlásra hívta fel akként, hogy keresetlevelét aláírásával ellátva és két tanúval igazolva nyújtsa be. A kérelmező a 2020. február 5. napján érkezett beadványában jelezte, hogy az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016 (XII.19.) Korm. rendelet 112. §-ának (4) bekezdése értelmében az általa benyújtott keresetlevél teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősül, így a két tanúval való ellenjegyzés szükségtelen, ennek ellenére azt a későbbiekben pótolja, amelyre a 2020. február 10-én benyújtott beadványában sor is került.

[3] A bíróság a keresetet a 2020. február 14-én kelt és 2020. február 25-én kelt végzésével közölte az alperessel, felhívta egyben az írásbeli ellenkérelem 30 napon belüli előterjesztésére. Az írásbeli ellenkérelmet és viszontkereset-levelet az alperes 2020. március 26-án terjesztette elő. A bíróság a 2020. április 9-én kelt és 2020. április 14-én kézbesített végzésével a kérelmezőt felhívta a viszontkeresetre ellenkérelem előterjesztésére, amelynek a kérelmező a 2020. május 18-án érkezett beadványában tett eleget. Az alperes 2020. március 26-án előterjesztett ideiglenes intézkedés iránti kérelmének pontosíttatását, majd a kérelmező nyilatkozatának beszerzését követően a bíróság a 2020. június 26-án hozott végzésével ideiglenes intézkedéssel megváltoztatta a kérelmező és gyermekei közötti szabályozott kapcsolattartást. Ezután a per első perfelvételi tárgyalását 2020. július 1. napján a bíróság 2020. augusztus 27. napjára tűzte ki.

[4] A 2021. március 18. és 2021. március 25. napjaira kitűzött tárgyalásokat a bíróság a 2021. március 16. napján kelt végzésével a 112/2021. (III.6.) Korm. rendelet 22. §-ának (3) bekezdése alapján azzal halasztotta el, hogy új hatánapot a felek elektronikus hírközlő hálózat vagy más elektronikus kép és hang továbbítására alkalmas eszközök körében tett

nyilatkozatok függvényében tűz vagy az eljárást a nyilatkozatok írásbeli beszerzésével folytatja. A felek nyilatkozatait követően a 2021. április 14-i végzésével a tárgyalást 2021. május 18. napjára tűzte ki.

[5] A 2023. február 16. napjára kitűzött tárgyalást a bíróság 2023. február 15. napján 2023. március 21. napjára halasztotta az eljáró bíró akadályoztatása miatt, majd 2023. február 27-én ezt a tárgyalást az alperesi képviselő tárgyalásütközésére tekintettel újra elhalasztotta 2023. április 13. napjára.

[6] A per a kérelmezett 50.Pf.634.948/2023/9. számú, a kérelmező részére 2024. január 23-án kézbesített jogerős ítéletével fejeződött be.

A kérelem és az ellenirat

[7] A kérelmező a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 7. §-ának (1) és (2) bekezdéseire alapítottn, a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel mértékéről és a kifizetendő összeg számításának szabályairól szóló 372/2021. (VI.30.) Kormányrendelet 1. §-ában meghatározott 400 forintos napi összeggel számítva, elsődlegesen a 2020. január 8. napjától 2024. január 23. napjáig tartó peres eljárás vonatkozásában az 1476 nap számított időtartamot a 2022. július 12. és 2022. november 11. közötti, a felek közös kérelmére szüneteléssel eltelt 122 nappal 1354 napra csökkentve 541 600 forint, másodlagosan a 2020. január 8. napjától 2023. június 26. napjáig tartó elsőfokú eljárási szakasz vonatkozásában 1265 napra 457 200 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kérte a kérelmezettet kötelezni.

[8] A kérelmezett elleniratában kérte, hogy az elsőfokú bíróság az elsődleges kérelmet utasítsa el, a másodlagos kérelmet a 126 800 forintot meghaladó részében utasítsa el. Előadta, hogy a per számított időtartama a 2020. január 8. és 2024. január 23. közötti 1476 nap, az elsőfokú eljárás számított időtartama a 2020. január 8. és 2023. június 8. közötti 1247 nap. Az eljárás számított időtartamából kérte levonni – többek között – a *Pevtv. 15. §-a (3) bekezdésére hivatkozással a kérelmező érdekkörében felmerült elhárítható ok miatt*, a hiányos tartalmú keresetlevél előterjesztése miatti időmúlás alapján a 2020. január 21. és 2020. február 17. közötti 27 napot; a *Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztésének a hiányában*, a tárgyalás négy hónapon túli kitűzése okán a 2020. május 8. és 2020. augusztus 27. közötti 111 napot, a tárgyalások járványügyi helyzetben elhalasztása okán a 2021. március 18. és 2021. május 18. közötti 61 napot, a tárgyalás az eljáró bíró akadályoztatása, majd az alperesi képviselő tárgyalásütközésére tekintettel elhalasztása okán a 2023. február 16. és 2023. március 21. napja között eltelt 34 napot. Az elsődleges kérelem kapcsán a per így figyelembe vehető időtartama nem haladja meg az észszerűnek tekinthető 36 hónapot, ezért a kérelmező a per elhúzódása alapján vagyoni elégtételre nem jogosult.

Az elsőfokú végzés

[9] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 15 napon belül 530 400 forint vagyoni elégtételt, ezt meghaladóan a kérelmet elutasította. A kérelmezőt kötelezte az állam javára 325 forint eljárási illeték megfizetésére, míg megállapította, hogy az eljárással felmerült további 15 923 forint eljárási illeték az állam terhére marad.

[10] A kérelemmel egyezően a per számított időtartamát a 2020. január 8. és 2024. január 23. közötti 1476 napban határozta meg.

[11] A 2020. január 21. és 2020. február 17. közötti 27 napot nem vonta le a számított időtartamból. A kérelmező kérelme hiánypótlásra szorult, de csupán akkor eredményezhette volna ez a körülmény az eljárás kérelmezői érdekkörbe eső elhúzódását, ha arra a kérelmező

az alapeljárásban biztosított határidőn belül nem nyilatkozott volna, hiánypótlási kötelezettségének nem tett volna eleget. A kérelmező részéről azonban mulasztás nem tárható fel.

[12] Nem hagyta figyelmen kívül a 2020. május 8. és 2020. augusztus 27. közötti 111 napot. A tárgyalás négy hónapon túli időpontra történő kitűzése nem eredményez olyan bíróság érdekkörében felmerült mulasztást, amit a kérelmező eljárás elhúzódása iránt előterjesztett kifogással orvosolni tudna, ezért nincs helye a bírósági időtartam csökkentésének ebből az okból.

[13] A 2021. március 18. és 2021. május 18. közötti 61 nap levonását sem találta indokoltnak. A kérelmezett nem a veszélyhelyzeti perrendre, hanem arra hivatkozott, hogy az eredetileg 2021. március 18. napjára halasztott tárgyalást a bíróság csak 2021. május 18. napjára tűzte ki, ami a kérelmezett érdekkörébe tartozó ok. A rendkívüli eljárásrend bevezetésére a kialakult veszélyhelyzetre tekintettel került sor, a kérelmezett folyamatosan igazodott az eljárás rendjével a változó szabályokhoz, mulasztása így nem merült fel, ezért azt a kérelmezőnek nem is kellett észlelnie.

[14] Nem találta levonhatónak a 2023. február 16. és 2023. március 21. közötti 34 napot. Abból az okból kifolyólag, hogy a bíróság a tárgyalást egy ízben a bíró akadályoztatása miatt, majd az ellenérdekű fél tárgyalásütközése miatt elhalasztotta, nem csökkenthető a bírósági eljárás számított időtartama, mert a kérelmező az eljárás elhúzódása iránt előterjesztett kifogással sem tudta volna orvosolni a két – nem az érdekkörébe tartozó okból bekövetkezett – halasztás okát.

[15] A per 1476 nap számított időtartamból 122 napot a kérelmező maga sem vett figyelembe, míg az elsőfokú bíróság 28 nap levonását talált indokoltnak, így a figyelembe vehető időtartam 1326 nap, ezért megállapította, hogy a kérelmező 530 400 forint összegű vagyoni elégtételre jogosult, ezt meghaladóan a kérelmet elutasította.

[16] A kérelmező 98 % pernyertessége alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett a kérelmező által az államnak az arányos eljárási illeték megfizetéséről, továbbá úgy rendelkezett, hogy a kérelmezett az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. §-a (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdése alapján fennálló személyes illetékmentességére tekintettel a további eljárási illeték az állam terhén marad.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[17] Az elsőfokú bíróság végzése ellen a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést. Kérte a sérelmezett végzés akként történő megváltoztatását, hogy az ítéltábla a kérelmet utasítsa el.

[18] Sérelmezte az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy nem tűnt ki egyértelműen a határozatából: az elsődleges kérelemnek adott helyt, a másodlagos kérelmet nem vizsgálta. Elírás folytán egyébként az elsődleges kérelmet tévesen 514 600 forintban jelölte meg, 541 600 forint helyett.

[19] Vitatta az elsőfokú bíróság döntését abban a vonatkozásban, hogy a 2020. január 21. és 2020. február 17. közötti 27 nap nem vonható le az eljárás számított időtartamából. Nem vitatottan a keresetlevél hiánypótlásra szorult, önmagában ez a tény időmúlással járó intézkedéseket eredményezett.

[20] Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azzal az álláspontjával, hogy a 2020. május 8. és 2020. augusztus 27. közötti 111 napot nem vonta le az eljárás számított időtartamából. Felhívta, hogy az indokolás hiányos, mert csak a bírói gyakorlatra hivatkozik, de ennek részletesebb érveit nem tartalmazza. A perfelvételi tárgyalás négy hónapon belüli

kitűzésének elmaradását a kérelmező legkésőbb 2020. május 8-án észlelhette, ezért az ekkortól az első tárgyalásig eltelt idő szükségtelenül telt el.

[21] Nem osztotta a 2021. március 18. és 2021. május 18. közötti 61 nap figyelembe vételére kialakított elsőfokú bírósági álláspontot. Ugyancsak felhívta az indokolási kötelezettség megsértését. Álláspontja szerint a tárgyalások elhalasztását a kérelmező kifogásolhatta volna, ezért levonásnak van helye.

[22] A fellebbezése szerint továbbra is kérte a 2023. február 16. és 2023. március 21. közötti 34 nap levonását. A Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése csak az eljárás elhúzódása miatti kifogás hiányát követeli meg, de nem tartalmaz olyan kitélt, hogy azzal orvosolni tudná az időmúlást.

[23] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a fellebbezés értékelhető érveket nem tartalmazott. Kitért arra, hogy nem tartja a keresetlevelét hiányosnak, de a bíróság által kért iratokat még a hiánypótlási felhívás napján beadta, az időmúlás nem értékelhető a terhére.

A másodfokú bíróság döntése

[24] Az ítéltábla fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú végzés a kérelmet részben elutasító rendelkezését, a kérelmezett fellebbezését pedig alaptalannak találta a következők szerint:

[25] A kérelmező a per teljes időtartamára illetve az elsőfokú eljárási szakaszra számított vagyoni elégtétel iránti elsődleges illetve másodlagos kérelmeit a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 173. §-ának (2) bekezdése alapján vagylagosan, eshetőlegesen halmazatban adta elő. Az elsőfokú végzés indokolása bár a kérelmek előterjesztését helytállóan írta le, a rendelkező rész valóban általánosságban tartalmazott döntést a kérelem elbírálásáról; ezzel szemben a határozatból egyértelműen megállapítható, hogy mivel az elsődlegesként állított kérelmet nagyobb részben alaposnak találta, ezért az ennél alacsonyabb összegben előterjesztett másodlagos kérelmet nem vizsgálta. Ezzel nem sértette az eljárási szabályokat, mert az eshetőlegesen halmazatba állított kérelmek egymással függő viszonyban állnak: ténylegesen csak az egyik vezethet eredményre, az egyik teljesítése értelemszerűen kizárja a másikat. A kérelmező megjelölte a halmazatba állított kérelmek elbírálásának sorrendjét, és az elsőfokú bíróság ennek megfelelően bírálta el először az elsődlegesként előadott kérelmet, amely nagyobb részt eredményessége folytán a másodlagos kérelem vizsgálata szükségtelen volt.

[26] Helytállóan hívta fel a fellebbezés, hogy az elsőfokú végzés tévesen tartalmazta az elsődleges kérelem szerint igényelt vagyoni elégtétel összegét, amelyet az ítéltábla az indokolásában korrigált akként, hogy azt a megfelelő összegben tüntette fel.

[27] A kérelmezett többször utalt az indokolási kötelezettség megsértésére.

[28] A Pp. – a nemperes eljárás sajátosságai mellett alkalmazandó – 346. §-ának (4) bekezdésében rögzített szempontrendszer szerint a vagyoni elégtételre irányuló nemperes eljárást elbíráló érdemi végzés indokolása akkor megfelelő, ha a kérelmezett által a Pevtv. 14. §-a (2) bekezdésének g) pontja szerint az elleniratban feltüntetett, a bíróság illetve a fél meghatározott eljárási cselekményére, mulasztására tekintettel figyelmen kívül hagyandó minden egyes időtartam levonásának indokoltságát egyedileg vizsgálja, és annak alapján számot ad azokról az indokokról, amelyek miatt az eljárás számított időtartamának csökkentését alaposnak vagy alaptalannak találta. (Ekként: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.003/2023/2., Pkf.II.20.053/2025/2.) Az indokolási kötelezettség nem jelent rendkívül részletes, minden felhozott körülményre kiterjedő érvelés előadását. Ezzel szemben azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolása az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre terjedjen ki [3169/2019. (VII.10.) AB határozat [32];

3159/2018. (V.16.) AB határozat [31]}; nem következik az indokolási kötelezettségből a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {26/2020. (XII.2.) AB határozat [22]}. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét a jogszabályi feltételrendszernek megfelelően teljesítette. Bár kétségtelenül tömören, de megfelelő indokát adta annak, hogy a levonni kért időtartamokat a vagyoni elégtétel alapjaként miért vette figyelembe, az egyediesítésre alkalmas módon kellően számot adott azokról az indokokról, amelyek miatt az eljárás számított időtartamának csökkentését ennyiben alaptalannak találta. Ezért nem volt akadálya a fellebbezés érdemi elbírálásának.

[29] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével abban, hogy nem volt levonható a 2020. január 21. és 2020. február 17. közötti 27 nap időtartam. Az elsőfokú bíróság helytállóan hívta fel, hogy önmagában a keresetlevél hiányainak a pótlására irányuló felhívás miatti szükségszerűen hosszabb pertartam nem feltétlenül értékelhető a kérelmező felperes terhére. A vagyoni elégtételre irányuló nemperes eljárásban a kérelmező érdekkörébe tartozó tétlenségi időszak meghatározása során a keresetlevél tartalmi hiányosságainak a jogkövetkezményeit nem lehet formális perccselekmények alapján megítélni; ennek során figyelemmel kell lenni a jogi ismeretekkel nem rendelkező személlyel szemben érvényesülő alacsonyabb elvárhatósági mércére is; valamint arra is, hogy a keresetlevél alapvető törvényi tartalmi elemei hiányoznak-e, mint a határozott kereseti kérelem vagy a peres felek adatai. (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.339/2023/2., Pkf.II.30.038/2024/2.) Az előzőekben ismertetett szempontrendszer alapján még akkor sem lett volna a kérelmező érdekkörében jelentkező kétségtelen időmúlás, ha a jogszabályi rendelkezésekben járattan kérelmező nem a megfelelő okirati formában terjesztette volna elő a keresetlevelét. Az alapperben felperesként eljáró kérelmező jogi képviselő nélkül elektronikusan előterjesztett keresetlevele azonban a 451/2016 (XII.19.) Korm. rendelet 112. §-ának (4) bekezdése szerint teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősült, az ítéltábla álláspontja szerint kétségtelen volt a hiánypótlásra felhívás – mindebből következően eleve nem volt a kérelmezett érdekkörében elhárítható okból kétségtelenül eltelt idő.

[30] Helytállóan mellőzte az elsőfokú bíróság a 2020. május 8. és 2020. augusztus 27. közötti 111 nap időtartam figyelmen kívül hagyását. Az ítéltábla előrebocsátja: a Pevtv. 9. §-a (4) bekezdésének utaló szabályából következően a vagyoni elégtétel iránti nemperes eljárásokban is érvényesül a Pp. 2. §-a (2) bekezdésének a rendelkezési elv részében irányadó az a szabálya, hogy a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, valamint a 4. §-a (2) bekezdésének a tárgyalási elv részében irányadó az a szabálya, amely szerint a perben jelentős tények állítása – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a feleket terheli. Mindebből az következik, hogy a kérelmezett által nem hivatkozott tényeket a bíróság nem veheti figyelembe és az eljáró bíróságnak csak azokat a mulasztásait vizsgálhatja, amelyek miatt a kérelmezett hivatkozása szerint elvárt volt a kérelmezőtől az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése. (Ekként: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. – közzétéve: BDT2023. 4600, Pkf.II.20.003/2023/2 – közzétéve: BDT2023. 4620, Pkf.II.20.294/2023/2., Pkf.II.20.195/2024/2.) Márpedig a kérelmezett arra hivatkozott, hogy a keresetlevél 2020. január 8. napi érkezéséhez képest a per első tárgyalását a Pp. 226. §-ának (1) bekezdése alapján legkésőbb négy hónapon belülre, azaz 2020. május 8. napjáig ki kellett volna tűznie, az ettől a ténylegesen kitűzött 2020. augusztus 27. napja között eltelt időtartam a kérelmezett érdekkörében merült fel, amellyel szemben a négy hónapos határidő elteltétől már elvárható volt az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése. Ez a hivatkozás azonban nem vezethetett eredményre. A tárgyalás négy hónapon belüli megtartását előíró rendelkezés nem a bíróság részére az eljárás lefolytatására, eljárási cselekmény elvégzésére vagy valamely határozat meghozatalára határidő meghatározása. Ha a bíróság a tárgyalást négy hónapon

túlra, de kitűzi, azzal már nem áll fenn mulasztása, ezzel szemben megszegte az előírt időtartam megtartására irányadó szabályt, amellyel szemben legfeljebb a Pp. 156. §-a szerinti eljárás szabálytalansága elleni kifogás vehető igénybe, amely a Pevtv. alkalmazása szempontjából irreleváns. (Ekként: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. – közzétéve: BDT2023. 4600) Az adott ügyben pedig nem is történt bírósági mulasztás, ezzel kapcsolatban a kérelmezett tévesen értékelte a jogszabályi rendelkezésekből eredő intézkedési kötelezettséget. A per még a Pp.-t 2021. január 1-jei hatállyal módosító 2020. évi CXIX. törvény (Pp. novella) hatályba lépése előtt indult. Ekkor a személyi állapotot érintő perekben a perrendtartás csak egy perfelvételi utat ismert, kizárta a további írásbeli perfelvételt és a perfelvételi tárgyalás mellőzését, a kereset alperessel közlésével egyidejűleg a felperest még értesíteni nem kellett, a perfelvételi tárgyalás kitűzésével pedig be kellett várni a szabályszerű írásbeli ellenkérelmet. A tárgyalás kitűzésére ezért nem a keresetlevél, hanem az alperes írásbeli ellenkérelmének a megérkezésével (vagy az előterjesztésre rendelkezésre álló határidő elteltével) keletkezett a bíróságnak kötelezettsége. Azt, hogy a bíróság ennek a kötelezettségének egyébként ne tett volna eleget, a kérelmező 2020. április 14-én, az írásbeli ellenkérelem és a viszontkereset-levél kézhezvételével egyidejűleg ismerhette fel. Ezzel szemben a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 40/2020. (III.11.) Korm. rendelet által bevezetett rendkívüli ítélkezési szünet 2020. március 15. és március 31., valamint a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III.31.) Korm. rendelet által bevezetett első veszélyhelyzeti perrend 2020. március 31. – 2020. június 18. közötti időszakában nem is volt kitűzhető perfelvételi tárgyalás, így annak elmaradását értelemszerűen nem lehetett kifogásolni. Ennek az átmeneti kivezetésével pedig a bíróság az általános intézkedési határidőn belül ki is tűzte a perfelvételi tárgyalást. A bíróságnak egyébként ettől függetlenül sem volt mulasztása, figyelemmel arra, hogy az alperes viszontkeresetére a kérelmezőt ellenkérelem előadására hívta fel, illetve elbíráltta az alperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmét, amelyet követően tűzte ki a tárgyalást.

[31] Nem volt alapos a 2021. március 18. és 2021. május 18. közötti 61 nap levonása iránti kérelem sem. Az előzőekben felhívott szempontrendszer szerint az indokolási kötelezettségének az elsőfokú bíróság eleget tett azzal, hogy a halasztásra a veszélyhelyzetre tekintettel került sor, és a perben eljáró bíróság folyamatosan igazodott az eljárás rendjével a változó szabályokhoz, mulasztása így nem merült fel. Következetes a bírói gyakorlat: a jogalkotó által létrehozott modellben a járványügyi helyzet miatt kialakított veszélyhelyzeti perrendből következő halasztás – függetlenül attól, hogy annak elhárítására az alapperben eljáró bíróság-nak jogszabályon alapuló eljárási jogi lehetősége nem volt – nem ad lehetőséget a figyelembe vehető időtartam csökkentésére (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.032/2023/2 – megjelent BDT2023. 4700, Pkf.II.20.425/2023/2., Pkf.II.20.302/2024/2., Pkf.II.20.446/2024/2.). A törvényjavaslat indoklásából következően a bíróság működésében felmerülő, akár objektív akadályokra tekintettel a figyelembe vehető időtartam nem csökkenthető (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.116/2023/2.). A járványügyi helyzet nem a kérelmező és nem a bíróság érdekkörében felmerülő elhárítható, hanem érdekkörükön kívüli elháríthatatlan ok (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2 – megjelent BDT2023. 4600), akkor is, ha a tárgyalás elhalasztása társadalmi érdek.

[32] Abban is osztozott az ítélőtábla az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy nem volt figyelmen kívül hagyható a 2023. február 16. és 2023. március 21. közötti 34 nap. A fellebbezésnek az a hivatkozása, hogy az eljárás elhúzódása miatti kifogás hiánya önmagában elégséges a levonáshoz és nem követelmény, hogy azzal orvosolható legyen az időmúlás, ellentétes a jogalkalmazói értelmezéssel. Ezzel szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás elmaradását az egyes mulasztások gondos vizsgálatával, egyedileg, a jogintézmény céljával, a sérelem orvoslására alkalmasságával, és mindezek alapján a féltől elvárható magatartással összefüggésben kell értékelni. A féltől az az elvárható, hogy akkor terjesszen elő kifogást, ha

a bíróság olyan mértékben mulasztotta el az észszerű időn belüli eljárási cselekmények kötelezettségét, amely a rá vonatkozó eljárási szabályok betartásában alappal bízó fél számára nyilvánvaló és egyértelműen felismerhető, az eljárási kötelezettség megszegésére vonatkozó jelzéstől pedig alappal várhatja a sérelem kellő időben és eredményességgel történő orvoslását. (Ezt az értelmezést jeleníti meg – többek között – a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. – közzétéve: BDT2023. 4600, Pkf.II.20.003/2023/2. – közzétéve: BDT2023. 4620, Pkf.II.20.055/2023/2., Pkf.II.20.083/2023/2., Pkf.I.20.326/2023/2., Pkf.II.20.542/2024/2., a Pécsi Ítéltábla Pkf.IV.25.067/2023/6. számú határozata) Mindebből következően a helyesen kifejtett, a sérelem az eljárás elhúzódása miatti kifogás eszközével orvosolhatatlansága a számított idő csökkentésének akadálya.

[33] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érintve, a fellebbezett részében helybenhagyta.

[34] Az Itv. 39. §-ának (1) bekezdése és 47. §-ának (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési illeték a kérelmezett illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

[35] A kérelmezőnek nem merült fel másodfokú költsége, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Debrecen, 2025. február 21.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró